

Dz. U. 2004 Nr 92 poz. 881

U S T A W A

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o wyrobach budowlanych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku krajowym wyrobów budowlanych, zasady kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku oraz określa właściwość organów w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5), zwanego dalej „rozporządzeniem Nr 305/2011”.

2. Do akredytacji, autoryzacji i notyfikacji jednostek uczestniczących w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 i 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2021 r. poz. 514 i 925). Organem właściwym do udzielenia autoryzacji w rozumieniu przepisu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża postanowienia dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych. Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

- 1) wyrobie budowlanym – należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) znaku budowlanym – należy przez to rozumieć znak wskazujący, że wyrób budowlany oznaczony tym znakiem może być udostępniany na rynku krajowym i stosowany przy wykonywaniu robót budowlanych;
- 6) producencie – należy przez to rozumieć także upoważnionego przedstawiciela producenta;
- 7) sprzedawcy – należy przez to rozumieć dystrybutora, o którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 8) właściwym organie – należy przez to rozumieć organy nadzoru budowlanego, stosownie do ich właściwości, określonej w art. 11, 13 i 14;
- 9) kontrolowanym – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) lub osobę prowadzącą działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, u których prowadzi się kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu;
- 10) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć wprowadzenie do obrotu, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 11) wycofaniu z obrotu – należy przez to rozumieć wycofanie z obrotu, o którym mowa w art. 2 pkt 23 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 12) udostępnianiu na rynku krajowym – należy przez to rozumieć każde dostarczanie wyrobu budowlanego w celu dystrybucji lub zastosowania na rynku krajowym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 13) zasadniczych charakterystykach – należy przez to rozumieć zasadnicze charakterystyki, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 14) właściwościach użytkowych wyrobu budowlanego – należy przez to rozumieć właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, o których mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Nr 305/2011;

- 15) krajowej ocenie technicznej – należy przez to rozumieć udokumentowaną, pozytywną ocenę właściwości użytkowych tych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, które zgodnie z zamierzonym zastosowaniem mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.²⁾), przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie zastosowany;
- 16) zamierzonym zastosowaniu – należy przez to rozumieć zamierzone zastosowanie, o którym mowa w art. 2 pkt 14 rozporządzenia Nr 305/2011, albo zamierzone zastosowanie wyrobu budowlanego określone w Polskiej Normie wyrobu lub krajowej ocenie technicznej.

Art. 3. 1. Organem opiniodawczo-doradczym Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w sprawach wyrobów budowlanych jest Rada Wyrobów Budowlanych.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego:

- 1) powołuje i odwołuje członków Rady Wyrobów Budowlanych spośród osób:
 - a) rekomendowanych przez izby samorządów zawodowych architektów i inżynierów budownictwa, organizacje zrzeszające producentów wyrobów budowlanych oraz osób wskazanych przez jednostki oceny technicznej lub
 - b) dysponujących szczególną wiedzą techniczną, ekonomiczną lub prawną w sprawach wyrobów budowlanych;
- 2) powołuje przewodniczącego Rady Wyrobów Budowlanych spośród jej członków;
- 3) nadaje regulamin określający organizację i tryb działania Rady Wyrobów Budowlanych;
- 4) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa roczne sprawozdanie z działalności Rady Wyrobów Budowlanych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 2127 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 234, 282 i 784.

3. W posiedzeniach Rady Wyrobów Budowlanych bierze udział przedstawiciel ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. Członkom Rady Wyrobów Budowlanych nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu udziału w pracach i w posiedzeniach Rady Wyrobów Budowlanych oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów.

Art. 3a. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.³⁾), przez osobę, której dane są przetwarzane w związku z realizacją przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego zadań w zakresie:

- 1) gromadzenia informacji o wynikach zleconych badań próbek wyrobów budowlanych, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach,
- 2) prowadzenia krajowego wykazu zakwestionowanych wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 15

– nie wpływa na realizację zadań w tym zakresie.

Rozdział 2

Wprowadzenie do obrotu lub udostępnianie na rynku krajowym wyrobów budowlanych

Art. 4. Wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, w zakresie odpowiadającym jego właściwościom użytkowym i zamierzonemu zastosowaniu co oznacza, że jego właściwości użytkowe umożliwiają prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

obiektom budowlanym, w których ma on być zastosowany w sposób trwały, spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Art. 5. 1. Wyrób budowlany objęty normą zharmonizowaną lub zgodny z wydaną dla niego europejską oceną techniczną, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym wyłącznie zgodnie z rozporządzeniem Nr 305/2011. Wzór oznakowania CE określa załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30).

2. Wyrób budowlany nieobjęty normą zharmonizowaną, dla której zakończył się okres koegzystencji, o którym mowa w art. 17 ust. 5 rozporządzenia Nr 305/2011, i dla którego nie została wydana europejska ocena techniczna, może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli został oznakowany znakiem budowlanym, którego wzór określa załącznik nr 1 do ustawy.

3. Wyrób budowlany nieobjęty zakresem przedmiotowym zharmonizowanych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Nr 305/2011, może być udostępniany na rynku krajowym, jeżeli został legalnie wprowadzony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Turcji, a jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Wraz z wyrobem budowlanym udostępnianym na rynku krajowym dostarcza się informacje o jego właściwościach użytkowych oznaczonych zgodnie z przepisami państwa, w którym wyrób budowlany został wprowadzony do obrotu, instrukcje stosowania, instrukcje obsługi oraz informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie ten wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania.

Art. 6. (uchylony)

Art. 6a. Ocena i monitorowanie jednostek notyfikowanych prowadzi Polskie Centrum Akredytacji.

Art. 6b. 1. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wyznaczy, w drodze decyzji, jednostki oceny technicznej (JOT), o których mowa w art. 29 rozporządzenia Nr 305/2011, upoważnione do wydawania europejskich ocen technicznych dla grup wyrobów budowlanych wymienionych w Załączniku IV Tabela 1 do tego rozporządzenia, oraz monitoruje działania i kompetencje wyznaczonych jednostek, w tym spełnienie obowiązku określonego w art. 30 ust. 2 rozporządzenia Nr 305/2011.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na wniosek instytutu badawczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383) lub instytutu Sieci w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098), zwanego dalej „instytutem Sieci”, spełniających wymagania dla jednostek oceny technicznej, określone w Załączniku IV Tabela 2 do rozporządzenia Nr 305/2011.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) oznaczenie instytutu badawczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych lub instytutu Sieci, składających wniosek, ich siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu przedmiotowego wniosku poprzez wskazanie grup wyrobów budowlanych wymienionych w załączniku IV Tabela 1 do rozporządzenia Nr 305/2011.

4. Do wniosku dołącza się informacje i dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 2, stosownie do zakresu przedmiotowego wniosku.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) oznaczenie jednostki oceny technicznej oraz siedzibę i adres tej jednostki;
- 2) zakres właściwości jednostki oceny technicznej poprzez wskazanie grup wyrobów budowlanych, o których mowa w ust. 1.

6. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, w drodze decyzji, ogranicza zakres właściwości albo uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku

stwierdzenia, że jednostka oceny technicznej przestała spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2.

Art. 7. (uchylony)

Art. 8. 1. Oznakowanie znakiem budowlanym umieszcza się na wyrobie budowlanym, dla którego producent sporządził, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację właściwości użytkowych wyrobu budowlanego, zwaną dalej „krajową deklaracją”. Właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, zadeklarowane w krajowej deklaracji zgodnie z właściwą przedmiotowo Polską Normą wyrobu lub krajową oceną techniczną, należy odnieść do tych zasadniczych charakterystyk, które mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem tego wyrobu. Informacje o właściwościach użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tego wyrobu można podać wyłącznie, o ile zostały określone w krajowej deklaracji.

1a. Przez umieszczenie lub zlecenie umieszczenia znaku budowlanego na wyrobie budowlanym producent ponosi odpowiedzialność za zgodność tego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych, mającymi zastosowanie do tego wyrobu.

2. Wyrób budowlany wytwarzany tradycyjnie, na określonym terenie przy użyciu metod sprawdzonych w wieloletniej praktyce, przeznaczony do lokalnego stosowania, zwany dalej „regionalnym wyrobem budowlanym”, może być oznakowany znakiem budowlanym, na wyłączną odpowiedzialność producenta.

3. O uznaniu, że dany wyrób budowlany jest regionalnym wyrobem budowlanym, orzeka, w drodze decyzji, na wniosek producenta, właściwy wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego.

4. Oznakowanie znakiem budowlanym regionalnego wyrobu budowlanego jest dopuszczalne wyłącznie po uzyskaniu decyzji, o której mowa w ust. 3, oraz wydaniu, przez producenta, na jego wyłączną odpowiedzialność, oświadczenia, że wyrób budowlany został wytworzony w sposób, o którym mowa w ust. 2, i nadaje się do stosowania zgodnie z przeznaczeniem.

5. (uchylony)

5a. Kopię krajowej deklaracji dostarcza się lub udostępnia w wersji papierowej lub elektronicznej odbiorcy z każdym wyrobem udostępnianym na rynku krajowym.

5b. Wraz z krajową deklaracją dostarcza się lub udostępnia kartę charakterystyki lub informacje o substancjach zawartych w wyrobie budowlanym, o których mowa odpowiednio w art. 31 lub art. 33 rozporządzenia (WE) Nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”.

5c. Producent, deklarując właściwości użytkowe wyrobu budowlanego w krajowej deklaracji stosuje krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, biorąc pod uwagę Załącznik V do rozporządzenia Nr 305/2011 oraz art. 36 i art. 37 tego rozporządzenia;
- 2) grupy wyrobów budowlanych objętych obowiązkiem sporządzania krajowej deklaracji oraz właściwe dla tych grup krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, biorąc pod uwagę Tabelę 1 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011 oraz inne wyroby budowlane o szczególnym znaczeniu dla spełniania podstawowych wymagań przez obiekty budowlane, a także wpływ wyrobu budowlanego lub grupy wyrobów budowlanych na spełnienie podstawowych wymagań przez obiekt

budowlany, w którym te wyroby są stosowane, oraz ustalenia Komisji Europejskiej dotyczące systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych dla poszczególnych grup wyrobów budowlanych i ich zastosowań;

- 3) wzór i treść krajowej deklaracji oraz sposób jej dostarczania lub udostępniania odbiorcy, biorąc pod uwagę zawartość deklaracji właściwości użytkowych oraz zasady jej dostarczania określone w art. 6 oraz w art. 7 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 4) sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym oraz zakres informacji towarzyszących temu znakowi, biorąc pod uwagę zasady i warunki umieszczania oznakowania CE określone w rozporządzeniu Nr 305/2011.

Art. 9. 1. Krajową ocenę techniczną wydaje się dla wyrobu budowlanego:

- 1) nieobjętego zakresem przedmiotowym Polskiej Normy wyrobu, albo
- 2) jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki wyrobu budowlanego metoda oceny przewidziana w Polskiej Normie wyrobu nie jest właściwa, albo
- 3) jeżeli Polska Norma wyrobu nie przewiduje metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki wyrobu budowlanego.

2. Krajowe oceny techniczne są wydawane, zmieniane, przedłużane i uchylane na wniosek producenta przez:

- 1) jednostki oceny technicznej, o których mowa w art. 6b ust. 1, zgodnie z zakresem ich właściwości albo
- 2) wyznaczone przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego instytuty badawcze w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych lub instytuty Sieci, zwane dalej „krajowymi jednostkami oceny technicznej”.

3. Krajową ocenę techniczną wydaje się na okres 5 lat. Okres ten może być przedłużany na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat. Krajowa ocena techniczna obowiązuje od dnia jej wydania.

4. Wydanie krajowej oceny technicznej, jej zmiana lub przedłużenie terminu ważności następuje na koszt wnioskodawcy. Odpłatność za te czynności określa się na podstawie iloczynu stawki godzinowej i liczby godzin pracy wykonanej

w ramach tych czynności. Wysokość stawki godzinowej nie może być wyższa niż 120 zł.

5. Krajową ocenę techniczną wydaje się, zmienia i przedłuża po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wydania krajowej oceny technicznej na podstawie oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego i przewidywanej trwałości zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami i obliczeniami z uwzględnieniem zharmonizowanych metod badań i obliczeń, oględzinami, opiniami ekspertów lub innymi dokumentami, uwzględniając w tej ocenie mające zastosowanie przepisy, w tym przepisy techniczno-budowlane, oraz zasady wiedzy technicznej.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, obejmuje w szczególności:

- 1) przeprowadzenie analizy ryzyka przez określenie możliwych zagrożeń i korzyści związanych ze stosowaniem ocenianego wyrobu budowlanego przy wykonywaniu robót budowlanych;
- 2) ustalenie, na podstawie analizy ryzyka, kryteriów technicznych do oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wynikających z przepisów techniczno-budowlanych i zasad wiedzy technicznej;
- 3) określenie metod oceny wyrobu budowlanego przez zaprojektowanie i walidację odpowiednich metod badań i obliczeń do oceny właściwości użytkowych odnoszących się do zasadniczych charakterystyk, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej;
- 4) określenie, na podstawie analizy i oceny procesu produkcyjnego wyrobu budowlanego, wymagań w odniesieniu do zakładowej kontroli produkcji w celu zapewnienia stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w procesie produkcyjnym tego wyrobu.

7. Krajową ocenę techniczną uchyla jednostka, która ją wydała, z własnej inicjatywy albo na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy, w przypadku niepotwierdzenia w trakcie stosowania wyrobu budowlanego pozytywnej oceny jego właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, określonych w wydanej krajowej ocenie technicznej lub dokonania zmiany przepisów w tym zakresie.

8. Jednostki, o których mowa w ust. 2, prowadzą wykaz wydanych i wykaz uchylonych krajowych ocen technicznych oraz przekazują niezwłocznie Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informację o wydanej oraz uchylonej krajowej ocenie technicznej, która zawiera:

- 1) numer krajowej oceny technicznej;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego;
- 3) określenie wnioskodawcy;
- 4) określenie rodzaju wyrobu budowlanego, jego typu i zamierzonego zastosowania;
- 5) wskazanie okresu ważności krajowej oceny technicznej lub datę jej uchylecia.

9. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie krajowej oceny technicznej;
- 2) tryb wydawania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej;
- 3) zawartość krajowej oceny technicznej;
- 4) sposób ustalania liczby godzin pracy niezbędnych do wydania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej;
- 5) sposób prowadzenia wykazu wydanych i wykazu uchylonych krajowych ocen technicznych oraz zakres umieszczonych w nich danych.

10. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, zapewnia się, aby:

- 1) wzór wniosku o wydanie krajowej oceny technicznej zawierał w szczególności określenie i adres wnioskodawcy oraz miejsce produkcji wyrobu budowlanego, nazwę techniczną i nazwę handlową, opis techniczny wyrobu budowlanego, określenie zamierzonego zastosowania lub zastosowań wyrobu budowlanego, dane dotyczące właściwości użytkowych wyrobu budowlanego;
- 2) zawartość krajowej oceny technicznej zapewniała podstawę do określenia przez producenta właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk;
- 3) sposób ustalania liczby godzin pracy niezbędnych do wydania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej odnosił się do rzeczywistej liczby godzin pracy potrzebnych do wykonania tych czynności;

- 4) postępowanie w sprawie wydania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej prowadzone było w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla wnioskodawcy oraz uwzględniało innowacyjność wyrobu budowlanego objętego krajową oceną techniczną, podstawy naukowe i wiedzę praktyczną związaną z oceną właściwości użytkowych wyrobu budowlanego;
- 5) prowadzone wykazy zapewniały jednolitą informację o wydanych i uchylonych krajowych ocenach technicznych.

11. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, mając na uwadze konieczność zapewnienia wydawania krajowych ocen technicznych dla wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 8, wyznacza, w drodze decyzji, krajowe jednostki oceny technicznej upoważnione do wydawania krajowych ocen technicznych oraz monitoruje działania i kompetencje jednostek upoważnionych do wydawania tych ocen.

12. Decyzję, o której mowa w ust. 11, wydaje się na wniosek instytutu badawczego lub instytutu Sieci, jeżeli spełnia wymagania dotyczące jednostek do spraw oceny technicznej określone w Tabeli 2 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011. Ponadto instytut badawczy lub instytut Sieci jest obowiązany do wykazania się znajomością Polskich Norm wyrobów w zakresie wnioskowanej właściwości oraz metod badań i obliczeń dla wyrobów budowlanych.

13. Wniosek, o którym mowa w ust. 12, zawiera:

- 1) oznaczenie instytutu badawczego lub instytutu Sieci składających wniosek, ich siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu przedmiotowego wniosku przez wskazanie wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 8.

14. Do wniosku, o którym mowa w ust. 12, dołącza się oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych dla krajowej jednostki oceny technicznej oraz dokumenty potwierdzające spełnienie tych wymagań.

15. Decyzja, o której mowa w ust. 11, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie krajowej jednostki oceny technicznej, jej siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu właściwości przez wskazanie wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 8.

16. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, w drodze decyzji, ogranicza zakres właściwości krajowej jednostki oceny technicznej albo uchyla decyzję, o której mowa w ust. 11, w przypadku stwierdzenia, że ta jednostka przestała spełniać w części albo w całości wymagania niezbędne do uzyskania upoważnienia do wydawania krajowych ocen technicznych.

17. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego prowadzi wykaz jednostek upoważnionych do wydawania krajowych ocen technicznych oraz zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej wraz z informacją o zakresie przedmiotowym upoważnienia do wydawania krajowych ocen technicznych.

Art. 10. 1. Dopuszczone do jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym są wyroby budowlane, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w art. 5 ust. 1, wykonane według indywidualnej dokumentacji technicznej, sporządzonej przez projektanta obiektu lub z nim uzgodnionej, dla których producent wydał oświadczenie, że zapewniono zgodność wyrobu budowlanego z tą dokumentacją oraz z przepisami.

2. Indywidualna dokumentacja techniczna, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać opis rozwiązania konstrukcyjnego, charakterystykę materiałową i informację dotyczącą projektowanych właściwości użytkowych wyrobu budowlanego oraz określać warunki jego zastosowania w danym obiekcie budowlanym, a także, w miarę potrzeb, instrukcję obsługi i eksploatacji.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres wydającego oświadczenie;
- 2) nazwę wyrobu budowlanego i miejsce jego wytworzenia;
- 3) identyfikację dokumentacji technicznej;
- 4) stwierdzenie zgodności wyrobu budowlanego z dokumentacją techniczną oraz przepisami;
- 5) adres obiektu budowlanego (budowy), w którym wyrób budowlany ma być zastosowany;
- 6) miejsce i datę wydania oraz podpis wydającego oświadczenie.

Rozdział 2a

Obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli producentów, importerów i sprzedawców w zakresie wyrobów budowlanych znakowanych znakiem budowlanym

Art. 10a. 1. Producent sporządza krajową deklarację oraz dokumentację techniczną zawierającą istotne elementy związane z wymaganym krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego.

2. Producent umieszcza na wyrobie budowlanym lub jego etykiecie znak budowlany, informacje towarzyszące, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 8, oraz dodatkową informację umożliwiającą identyfikację wyrobu budowlanego.

3. W przypadku gdy wielkość lub charakter wyrobu budowlanego uniemożliwiają umieszczenie na nim informacji, o których mowa w ust. 2, informacje te producent umieszcza na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących temu wyrobowi.

4. Producent wraz z wyrobem budowlanym udostępnianym na rynku krajowym dostarcza lub udostępnia dokumenty określone w art. 8 ust. 5a i 5b, a także w stosownych przypadkach dostarcza instrukcje stosowania, instrukcje obsługi lub informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób budowlany stwarza podczas stosowania i użytkowania.

5. Informacje, dokumenty i instrukcje, o których mowa w ust. 2–4, sporządza się w języku polskim.

6. Producent w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych:

- 1) prowadzi ewidencję:
 - a) skarg,
 - b) wyrobów budowlanych niespełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie,
 - c) wyrobów budowlanych wycofanych z obrotu lub z użytkowania;
- 2) informuje sprzedawców o wyrobach budowlanych wycofanych z obrotu lub z użytkowania.

7. Producent stosuje procedury zapewniające utrzymanie przy produkcji wyrobu budowlanego deklarowanych właściwości użytkowych, w tym w uzasadnionych przypadkach, prowadzi badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym.

8. Producent przechowuje krajową deklarację oraz związaną z nią dokumentację techniczną przez okres co najmniej 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu budowlanego.

Art. 10b. 1. Producent może wyznaczyć, w formie pisemnej, upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku gdy producent ma siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – lub Turcji, wyznacza upoważnionego przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1.

3. Zakres udzielonego pełnomocnictwa powinien umożliwić upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących zadań:

- 1) przechowywanie krajowej deklaracji i dokumentacji technicznej do dyspozycji właściwego organu przez okres co najmniej 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu budowlanego;
- 2) na uzasadnione żądanie właściwego organu – dostarczanie organowi informacji i dokumentacji, niezbędnych do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie;
- 3) na żądanie właściwego organu – współpracę z organem w działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane objęte udzielonym pełnomocnictwem.

4. Zakres udzielonego pełnomocnictwa nie może obejmować sporządzania dokumentacji technicznej.

Art. 10c. 1. Importer wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3, może wprowadzić do obrotu lub udostępniać na rynku krajowym wyłącznie wyroby budowlane, które spełniają wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Importer zapewnia, aby w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób budowlany, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały

niekorzystnie na jego zgodność z krajową deklaracją i z innymi wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie.

3. Importer umieszcza na wyrobie budowlanym swoją nazwę lub zastrzeżony znak towarowy oraz swój adres kontaktowy.

4. W przypadku gdy wielkość lub charakter wyrobu budowlanego uniemożliwiają umieszczenie na nim informacji, o których mowa w ust. 3, importer umieszcza wymagane informacje na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących temu wyrobowi.

5. Importer przechowuje kopię krajowej deklaracji przez okres co najmniej 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu budowlanego i zapewnia przez ten okres udostępnianie właściwemu organowi, na jego żądanie, dokumentacji technicznej.

6. Na żądanie właściwego organu importer współpracuje z tym organem w działaniach, które organ podejmuje w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępniane przez niego na rynku krajowym.

7. Przepisy art. 10a ust. 4–6 stosuje się odpowiednio do importera.

Art. 10d. 1. Sprzedawca może udostępnić na rynku krajowym wyroby budowlane, o których mowa w art. 5 ust. 2, jeżeli są one oznakowane znakiem budowlanym i towarzyszą im dokumenty, informacje i instrukcje, o których mowa w art. 10a ust. 2 i 4.

2. Na żądanie właściwego organu sprzedawca współpracuje z tym organem w działaniach, które organ podejmuje w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępniane przez niego na rynku krajowym.

3. Przepis art. 10c ust. 2 stosuje się odpowiednio do sprzedawcy.

Rozdział 3

Organy właściwe w zakresie kontroli i postępowania administracyjnego w sprawie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz obowiązki tych organów

Art. 11. Organami właściwymi w sprawach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, w zakresie uregulowanym w niniejszej ustawie, oraz organami nadzoru rynku, w rozumieniu

ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, są:

- 1) wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego;
- 2) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Art. 12. Do podstawowych obowiązków właściwych organów należy kontrola wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym wyrobów budowlanych, prowadzenie postępowań administracyjnych w tym zakresie oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 59 ust. 3 i ust. 4 pkt 2 i 3 oraz art. 62 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Art. 13. 1. Do obowiązków wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego należy:

- 1) prowadzenie kontroli planowych i doraźnych;
- 2) prowadzenie postępowań administracyjnych w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 3a;
- 3) udział w kontrolach prowadzonych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – na jego wezwanie;
- 4) zlecenie badań pobranych w toku kontroli próbek wyrobów budowlanych;
- 5) przekazywanie Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz wydanych postanowieniach i decyzjach, a także o wydanych opiniach, o których mowa w pkt 6;
- 6) wydawanie dla organów celnych opinii o wyrobach budowlanych.

2. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza wojewódzki roczny plan kontroli i przedkłada go do zatwierdzenia Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, do dnia 15 listopada roku poprzedzającego rok objęty planem.

3. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego wprowadza do planu, o którym mowa w ust. 2, zadania wskazane przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

4. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego sporządza sprawozdanie z wykonania planu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając kontrole doraźne, i przekazuje je do końca marca roku następnego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego. W sprawozdaniu należy zawrzeć informacje sprawozdawcze przekazywane Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”.

5. Wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego może wezwać powiatowego inspektora nadzoru budowlanego do przeprowadzenia kontroli wskazanej budowy lub robót budowlanych w zakresie stosowania określonych wyrobów budowlanych.

Art. 14. 1. Do obowiązków Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego należy:

- 1) prowadzenie Krajowego Wykazu Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych;
- 2) zatwierdzanie wojewódzkich rocznych planów kontroli;
- 3) przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 4) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzonych kontroli wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 5) gromadzenie informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach;
- 6) kontrola działania wojewódzkich organów nadzoru budowlanego;
- 7) prowadzenie punktu kontaktowego do spraw wyrobów budowlanych, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 8) wydawanie decyzji dotyczących jednostek oceny technicznej, o których mowa w art. 6b ust. 1 i 6;
- 9) wydawanie decyzji dotyczących krajowych jednostek oceny technicznej, o których mowa w art. 9 ust. 11 i 16;

- 10) prowadzenie wykazu jednostek upoważnionych do wydawania krajowych ocen technicznych;
- 11) autoryzacja i notyfikacja jednostek wykonujących zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może:

- 1) sporządzać roczne plany kontroli;
- 2) prowadzić kontrole planowe i doraźne;
- 3) zlecać badania pobranych, w toku kontroli, próbek wyrobów budowlanych;
- 4) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia dotyczące kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz sprawować nadzór nad ich realizacją;
- 5) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia, zapewniające jednolitość postępowań w sprawach wyrobów budowlanych.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może wezwać wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego do:

- 1) udziału w prowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2;
- 2) przeprowadzenia doraźnej kontroli w określonym zakresie;
- 3) wprowadzenia do wojewódzkiego rocznego planu kontroli określonych zadań.

3a. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może prowadzić postępowania administracyjne w pierwszej instancji na podstawie ustaleń dokonanych w wyniku kontroli. W takim przypadku wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego nie wszczyna postępowania administracyjnego.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach, przekazywanych przez wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego,

2) sposób i termin przekazywania tych informacji

– mając na uwadze potrzebę monitorowania systemu kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym.

Art. 14a. Organy administracji publicznej w zakresie swojej właściwości są obowiązane do współdziałania z organami nadzoru budowlanego w sprawach kontroli wyrobów budowlanych.

Art. 15. 1. W Krajowym Wykazie Zakwestionowanych Wyrobów Budowlanych, zwanym dalej „Wykazem”, są gromadzone dane i informacje dotyczące wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu znakiem budowlanym, niezgodnych z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie, a w szczególności:

- 1) dane umożliwiające identyfikację zakwestionowanego wyrobu budowlanego;
- 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego,
 - b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do zakwestionowanego wyrobu budowlanego,
 - c) zagrożeniach, jakie może spowodować zakwestionowany wyrób budowlany, wraz z określeniem tych zagrożeń.

2. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego dokonuje wpisów do Wykazu w przypadku wydania decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, na wniosek wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego lub z urzędu:

- 1) usuwa wpis w Wykazie, w przypadku gdy producent, importer lub sprzedawca udowodni, że wycofał z obrotu wszystkie egzemplarze zakwestionowanego wyrobu budowlanego, lub w przypadku gdy niezgodności zakwestionowanego wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie zostały usunięte, nie wcześniej jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzje, na podstawie których dokonano wpisu, stały się ostateczne;

- 2) może usunąć wpis w Wykazie, w przypadku gdy producent, importer lub sprzedawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy od dnia dokonania wpisu;
- 3) może usunąć wpis w Wykazie po upływie 5 lat od dnia dokonania wpisu.

4. Wykaz jest publicznie dostępny.

5. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może, w każdym czasie, podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w Wykazie.

6. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Wykazu.

7. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, powinno określać w szczególności:

- 1) wzór Wykazu;
- 2) sposób dokonywania i usuwania wpisów w tym Wykazie;
- 3) niezbędne informacje o decyzjach, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Art. 15a. 1. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje Prezesowi UOKiK kopie decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz art. 31a ust. 3, dotyczących wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu CE.

2. Prezes UOKiK na podstawie kopii decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz art. 31a ust. 3, dotyczących wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu CE, dokonuje wpisu do rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zwanego dalej „rejestrem”.

3. Prezes UOKiK, na wniosek właściwego organu usuwa wpis z rejestru, w przypadku gdy producent, importer lub sprzedawca:

- 1) wykaże, że wykonał decyzje, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz art. 31a ust. 3, dotyczące wyrobów budowlanych podlegających oznakowaniu CE, nie wcześniej jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzje, na podstawie których dokonano wpisu, stały się ostateczne;

- 2) zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, nie wcześniej jednak niż po upływie 24 miesięcy od dnia dokonania wpisu.

Rozdział 4

Kontrola i postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym wyrobów budowlanych

Art. 16. 1. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu, a w przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, również na wniosek Prezesa UOKiK.

1a. Postępowanie w sprawie wyrobów budowlanych niespełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie wszczyna się z urzędu, na podstawie ustaleń kontroli.

2. Właściwy organ lub osoba działająca z jego upoważnienia, zwane dalej „kontrolującym”, mają prawo wstępu na teren budowy, teren obiektów i do pomieszczeń, w których znajdują się wyroby budowlane i dokumenty objęte zakresem kontroli.

2a. Właściwy organ, na zasadach określonych w art. 25 ust. 2–6, w celu ustalenia czy wyrób budowlany posiada

deklarowane właściwości użytkowe, może pobierać nieodpłatnie próbki wyrobu budowlanego u sprzedawcy oraz z wyrobów budowlanych składowanych na terenie budowy, jeżeli budowa jest prowadzona w ramach działalności gospodarczej inwestora lub obiekt budowlany jest wznoszony w celu wprowadzenia go do obrotu, a także budowy prowadzonej z wykorzystaniem środków publicznych oraz zlecać ich badanie. Wyniki badań próbek wyrobu budowlanego mogą stanowić podstawę wszczęcia kontroli.

3. W kontroli prowadzonej przez właściwy organ, a dotyczącej wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, może uczestniczyć pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, upoważniony przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za zgodą organu prowadzącego kontrolę, lub przedstawiciel właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Turcji, do

czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.

Art. 17. 1. Kontrole wyrobów budowlanych przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania jego działalności, w czasie jej wykonywania oraz w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

1a. Czynności kontrolne są prowadzone po okazaniu kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

2. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne, za zgodą kontrolowanego, mogą być przeprowadzane również w siedzibie organu jeżeli może to usprawnić prowadzenie kontroli.

3. Kontrola dotyczy wyłącznie wyrobu budowlanego, prawidłowości jego oznakowania, oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego oraz jego zamierzonego zastosowania.

3a. Kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym prowadzi się zgodnie z programem kontroli albo jako kontrolę doraźną.

3b. Kontrolę prowadzą co najmniej dwie osoby.

3c. Kontrolę należy prowadzić, stosując najprostsze metody i w sposób najmniej uciążliwy dla kontrolowanego.

4. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielenia informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.

5. Żądanie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać:

- 1) określenie rodzaju dowodów oraz rodzaju i zakresu informacji, którego dotyczy;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) określenie terminu udostępnienia dowodów lub udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o skutkach nieudostępnienia żądanych dowodów lub informacji albo udostępnienia dowodów lub informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 18. 1. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego producenta albo importera przedstawienia:

- 1) deklaracji właściwości użytkowych lub krajowej deklaracji;
- 2) nazwy i adresu zakładu, w którym wyrób budowlany jest wytwarzany, a w przypadku wyrobów importowanych nazwy i adresu producenta;
- 3) karty charakterystyki lub informacji o substancjach zawartych w wyrobie budowlanym, o których mowa odpowiednio w art. 31 lub art. 33 rozporządzenia REACH;
- 4) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów, instrukcji stosowania, instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób budowlany stwarza podczas stosowania i użytkowania.

2. Kontrolujący może dodatkowo żądać od producenta dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011 oraz w art. 10a ust. 1, a w przypadku importera wyznaczyć termin udostępnienia tej dokumentacji.

3. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy:

- 1) wskazania nazwy i adresu producenta, importera lub sprzedawcy, od którego nabył wyrób budowlany;
- 2) dokumentów, instrukcji, informacji i opisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
- 3) (uchylony)

4. W przypadku gdy kontrolowany wyrób budowlany może stwarzać zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011 oraz w art. 10a ust. 1.

5. W trakcie kontroli kontrolujący może ponadto:

- 1) badać dokumenty w zakresie objętym kontrolą oraz żądać od kontrolowanego sporządzenia ich kopii oraz tłumaczeń na język polski, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;

- 2) dokonywać oględzin wyrobów budowlanych w zakresie objętym kontrolą;
- 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
- 4) żądać od kontrolowanego udzielenia w wyznaczonym terminie pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 5) przesłuchiwać osoby w charakterze strony, świadka lub biegłego, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
- 6) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
- 7) zabezpieczać dowody, wyroby budowlane, pomieszczenia lub środki przewozowe;
- 8) pobierać nieodpłatnie próbki wyrobów budowlanych do badań.

6. Kontrolowany jest obowiązany:

- 1) umożliwić kontrolującemu dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 5;
- 2) potwierdzić zgodność kopii dokumentów z oryginałami.

Art. 19. 1. Informacje uzyskane przez właściwy organ w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego nie podlegają ujawnieniu, jeżeli przekazujący je wskaże przyczynę, z powodu której wnioskuje o ich nieujawnienie.

2. Informacje uzyskane w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, objęte tajemnicą producenta, importera lub sprzedawcy, rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne producenta, importera lub sprzedawcy bądź inne informacje, co do których producent, importer lub sprzedawca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lub 2, oraz dowodów uzyskanych w trakcie kontroli lub postępowania administracyjnego, właściwy organ lub Prezes UOKiK – w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 5 ust. 1, ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych rozstrzygnięć.

Art. 20. 1. Kontrolujący jest uprawniony, za okazaniem legitymacji służbowej, do wstępu na teren jednostki kontrolowanej, poruszania się po tym terenie oraz znajdujących się tam obiektach i pomieszczeniach.

2. Do kontrolującego stosuje się przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w jednostce kontrolowanej.

Art. 21. 1. Wyniki kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole kontroli.

2. Kontrolujący jest obowiązany zapoznać kontrolowanego lub osobę przez niego upoważnioną z treścią protokołu.

3. Protokół podpisują kontrolujący oraz kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona, w której obecności przeprowadzono kontrolę.

4. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się, za pokwitowaniem, kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, w której obecności przeprowadzono kontrolę, a drugi pozostawia się w aktach sprawy.

5. W razie odmowy podpisania lub odbioru protokołu kontrolujący sporządzający protokół powinien zrobić o tym adnotację w protokole, podając, jeżeli jest to możliwe, przyczynę odmowy.

6. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub wnieść je na piśmie, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu.

7. Właściwy organ jest obowiązany ustosunkować się do uwag zgłoszonych do protokołu kontroli niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

8. O braku uwag do protokołu należy zrobić adnotację w protokole.

Art. 21a. 1. W przypadku dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów kontrolujący sporządza odrębne protokoły. Przepisy art. 21 stosuje się odpowiednio.

2. O sporządzeniu odrębnego protokołu należy zrobić adnotację w protokole kontroli.

Art. 21b. Kontrolujący mogą, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe bądź inne oczywiste pomyłki przez dokonanie adnotacji w protokole kontroli lub odrębnym protokole, o którym mowa w art. 21a ust. 1, opatrzonej datą i podpisem osoby dokonującej adnotacji.

Art. 22. 1. Właściwy organ może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia dowodów na czas niezbędny do realizacji zadań kontroli. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności dokumenty, informacje oraz wyroby budowlane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli.

3. Właściwy organ, który wydał w I instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza jego wygaśnięcie, jeżeli ustały przyczyny powodujące konieczność zabezpieczenia dowodów.

Art. 22a. Zabezpieczenia dowodów wykonuje się w odniesieniu do:

- 1) wyrobów budowlanych – przez opatrzenie plombami, pieczęciami lub innymi znakami urzędowymi oraz przekazanie ich do przechowania kontrolowanemu lub jego przedstawicielowi, z zastrzeżeniem pkt 2, albo przez ich przechowywanie w zabezpieczonym pomieszczeniu kontrolowanego lub właściwego organu, w warunkach właściwych dla poszczególnych rodzajów wyrobów budowlanych;
- 2) dokumentów, ewidencji, informacji i innych rzeczy niebędących wyrobami budowlanymi oraz wyrobów budowlanych, które mogą być dowodami w sprawach – przez:
 - a) oddanie na przechowanie kontrolowanemu lub osobie go reprezentującej w zamkniętym i zabezpieczonym pomieszczeniu,
 - b) opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych i oddanie na przechowanie osobom, o których mowa w lit. a,
 - c) złożenie na przechowanie w pomieszczeniu właściwego organu;
- 3) pomieszczeń – przez ich zamknięcie oraz nałożenie plomb, pieczęci lub innych znaków urzędowych;
- 4) produktów niebezpiecznych – przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych;
- 5) środków przewozowych – przez opieczętowanie lub nałożenie innych znaków urzędowych.

Art. 22b. 1. Postanowienie dotyczące zabezpieczenia dowodów, o którym mowa w art. 22, powinno zawierać określenie terminu zabezpieczenia.

2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia wyrobów powinien być określany z uwzględnieniem terminów gwarancji oraz innych terminów określających ważność lub trwałość wyrobu budowlanego.

Art. 22c. 1. Właściwy organ może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia wyrobu budowlanego przed dalszym przekazywaniem, jeżeli:

- 1) kontrolowany nie przedstawi deklaracji, informacji oraz dokumentacji technicznej, związanych z kontrolowanym wyrobem budowlanym, o których mowa w art. 18 ust. 1–4, albo
- 2) dokumenty wskazują, że wyrób budowlany może nie spełniać wymagań określonych niniejszą ustawą, albo
- 3) dokonane przez kontrolującego oględziny wyrobu budowlanego wskazują, że wyrób budowlany może nie spełniać wymagań określonych niniejszą ustawą, albo
- 4) posiadane przez organ (kontrolującego) dowody, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wskazują, że właściwości użytkowe wyrobu są niezgodne z deklarowanymi.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, traci ważność po upływie 2 miesięcy od dnia doręczenia kontrolowanemu.

4. Organ, który wydał w pierwszej instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze postanowienia, jego wygaśnięcie przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia, jeżeli ustały przyczyny uzasadniające zabezpieczenie wyrobu budowlanego.

5. Zabezpieczenia wyrobu budowlanego dokonuje się przez opieczętowanie oraz sporządzenie inwentaryzacji w formie protokołu. Przepis art. 22a stosuje się odpowiednio.

Art. 23. 1. W związku z wykonywaniem czynności kontrolnych kontrolujący korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Właściwy miejscowo komendant Policji jest obowiązany, na wniosek właściwego organu, do zapewnienia kontrolującemu pomocy Policji w trakcie wykonywania kontroli.

Art. 23a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, z wyłączeniem pobierania próbek wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 16 ust. 2a, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 24. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania kontroli, wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wzory protokołów kontroli oraz oględzin uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzanej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji organu kontroli i osób wykonujących czynności kontrolne oraz możliwość identyfikacji kontrolowanego i identyfikacji wyrobu budowlanego objętego kontrolą.

Art. 25. 1. Właściwy organ może poddać wyrób budowlany, zabezpieczony zgodnie z art. 22c, badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie w zakresie wynikającym z dokumentów i dowodów określonych w art. 22c ust. 1, w celu ustalenia, czy posiada on deklarowane przez producenta właściwości użytkowe.

2. W celu ustalenia, czy wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, można pobierać próbki wyrobu budowlanego, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań.

3. Pobranie próbki wyrobu budowlanego stwierdza się przez sporządzenie protokołu.

4. Równocześnie z pobraniem próbki wyrobu budowlanego należy, z zastrzeżeniem ust. 6, pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę kontrolną wyrobu budowlanego z tej samej partii w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań.

5. Próbką kontrolną jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez właściwy organ, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego.

6. Próbkę kontrolnej nie pobiera się, jeżeli:

- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione z uwagi na wartość, rodzaj lub niewielką ilość wyrobu budowlanego;
- 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu budowlanego jest niemożliwe.

Art. 26. 1. Właściwy organ może zlecić badanie pobranych próbek wyrobu budowlanego lub próbek kontrolnych akredytowanemu laboratorium, albo – w przypadku, gdy żadne laboratorium nie posiada akredytacji w zakresie kontrolowanego wyrobu budowlanego – laboratorium właściwej przedmiotowo jednostki oceny technicznej lub laboratorium właściwej przedmiotowo krajowej jednostki oceny technicznej. Badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek kontrolowanego.

2. Po przeprowadzeniu badań sporządza się sprawozdanie z badań, które dołącza się do protokołu kontroli.

3. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Do kosztów tych zalicza się koszty badań przeprowadzonych przez laboratorium, o których mowa w ust. 1, oraz koszty transportu i przechowywania próbek.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, właściwy organ ustala, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

6. W przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą, koszty przeprowadzonych badań ponosi Skarb Państwa.

7. Wyniki badań próbek, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego publikuje, w formie komunikatu, w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób pobierania oraz badania próbki wyrobu budowlanego;
- 2) wzór protokołu pobrania próbki wyrobu budowlanego lub próbki kontrolnej;
- 3) sposób zabezpieczenia próbek wyrobu budowlanego i próbek kontrolnych;
- 4) wzór sprawozdania z badań;

- 5) sposób postępowania z pozostałościami po próbkach;
- 6) sposób ustalania, uiszczania i zwrotu opłaty, o której mowa w art. 26 ust. 3.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić, że sposób pobierania próbki nie może stanowić nadmiernego utrudnienia dla kontrolowanego, sposób zabezpieczenia próbki powinien zapewnić jej ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, a koszty badań powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom pobrania, badania, transportu i przechowywania próbki.

(oznaczenie i tytuł rozdziału 5 – uchylone)

Art. 28. (uchylony)

Art. 29. (uchylony)

Art. 30. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli u sprzedawcy, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, wydaje:

- 1) postanowienie zakazujące dalszego udostępniania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości, albo
- 2) decyzję zakazującą dalszego udostępniania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę oraz decyzję nakazującą wycofanie z obrotu tego wyrobu przez producenta lub importera, albo
- 3) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.

2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ zakazuje, w drodze decyzji, obrotu wyrobem budowlanym.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, przekazuje się niezwłocznie organowi właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania producenta lub importera wyrobu budowlanego, stanowiącego

przedmiot decyzji. Organ ten jest obowiązany do przeprowadzenia niezwłocznie kontroli tego wyrobu u producenta lub importera.

Art. 31. 1. Właściwy organ, w wyniku kontroli u producenta albo importera, w przypadku stwierdzenia, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, wydaje:

- 1) postanowienie zakazujące dalszego udostępniania wyrobu budowlanego, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości, albo
- 2) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, albo
- 3) decyzję nakazującą ograniczenie udostępniania wyrobu budowlanego użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.

1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.

2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 31a. 1. W decyzjach nakazujących wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i art. 31 ust. 1 pkt 2, właściwy organ może nakazać producentowi, importerowi lub sprzedawcy odkupienie wyrobu budowlanego na żądanie osób, które faktycznie nim władają.

2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, właściwy organ może nakazać powiadomienie przez stronę postępowania konsumentów lub użytkowników wyrobu budowlanego o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą, określając termin i sposób ich powiadomienia.

3. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, właściwy organ może nakazać, w drodze decyzji, zniszczenie wyrobu budowlanego na koszt producenta, importera lub sprzedawcy, jeżeli producent lub importer mają siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile w inny sposób nie można usunąć zagrożeń spowodowanych przez ten wyrób.

4. Postanowienia i decyzje, o których mowa w art. 30 i art. 31, wydaje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego

z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz od stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany, mając na celu, w szczególności, zapobieżenie powstaniu zagrożenia lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia użytkowników obiektów budowlanych, a także ochronę środowiska.

5. W przypadku stwierdzenia niezgodności, o których mowa w art. 59 rozporządzenia Nr 305/2011, albo w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w oznakowaniu znakiem budowlanym, braku oznakowania znakiem budowlanym, braku krajowej deklaracji lub jej nieprawidłowego sporządzenia oraz w przypadku, gdy dokumentacja techniczna jest niekompletna lub niedostępna u kontrolowanego, właściwy organ wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 albo w art. 31 ust. 1 pkt 1, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.

Art. 32. Właściwy organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone niniejszą ustawą;
- 2) niezgodność wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą została usunięta albo wyrób ten został wycofany z obrotu;
- 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 32a. W przypadku gdy po wydaniu decyzji, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz w art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2, niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą zostały usunięte lub wyrób budowlany został wycofany z obrotu, właściwy organ na wniosek producenta, importera lub sprzedawcy, w drodze decyzji, stwierdza:

- 1) usunięcie niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą albo
- 2) wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.

Art. 33. 1. Stronami w postępowaniu administracyjnym są: producent, importer lub sprzedawca wyrobu budowlanego.

2. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia do udziału w postępowaniu administracyjnym tylko w przypadku, gdy strona postępowania jest członkiem tej organizacji. Przepisów art. 31 § 1, 4 i 5 Kodeksu

postępowania administracyjnego nie stosuje się w postępowaniach prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 34. (uchylony)

Art. 35. Kto utrudnia lub udaremnia wykonywanie czynności kontrolnych właściwego organu lub pobieranie próbek wyrobów budowlanych przez ten organ, podlega karze grzywny.

Art. 35a. (uchylony)

Art. 36. Orzekanie w sprawach określonych w art. 35 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6a

Kary pieniężne

Art. 36a. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu wyrób budowlany nienadający się do zamierzonego zastosowania w zakresie zadeklarowanych właściwości użytkowych, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 36b. Producent, który umieszcza oznakowanie CE albo znak budowlany na wyrobie budowlanym, który nie posiada właściwości użytkowych określonych w deklaracji właściwości użytkowych lub krajowej deklaracji, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 36c. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu wyrób budowlany podlegający obowiązkowi oznakowania CE lub znakiem budowlanym bez tego oznakowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 36d. Producent, który nie dopełnia obowiązku sporządzenia i przechowywania deklaracji właściwości użytkowych, krajowej deklaracji, dokumentacji technicznej, lub sporządza je niezgodnie z wymaganiami określonymi odpowiednio w przepisach rozporządzenia nr 305/2011 albo przepisach niniejszej ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 36e. Producent, który nie dopełnia obowiązków dołączania lub udostępniania wraz z wyrobem budowlanym, podlegającym obowiązkowi oznakowania CE lub znakiem budowlanym:

- 1) informacji towarzyszącej temu oznakowaniu wraz z informacją umożliwiającą identyfikację wyrobu budowlanego lub
- 2) kopii deklaracji właściwości użytkowych albo krajowej deklaracji, lub
- 3) instrukcji stosowania, instrukcji obsługi lub informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 36f. Importer, który nie dopełnia obowiązku umieszczenia informacji umożliwiających jego identyfikację na wyrobie budowlanym podlegającym obowiązkowi oznakowania CE lub znakiem budowlanym, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 36g. Importer, który nie dopełnia obowiązku zapewnienia udostępnienia dokumentacji technicznej właściwemu organowi, lub przechowywania kopii deklaracji właściwości użytkowych albo krajowej deklaracji, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 36h. Sprzedawca, który udostępnia na rynku krajowym wyrób budowlany, podlegający obowiązkowi oznakowania CE lub znakiem budowlanym bez tego oznakowania lub bez informacji towarzyszącej temu oznakowaniu, lub do którego nie jest dołączona lub udostępniona deklaracja właściwości użytkowych albo krajowa deklaracja, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Art. 36i. Producent, importer albo sprzedawca obowiązany do przechowywania próbki kontrolnej, który niszczy ją, usuwa spod zabezpieczenia, lub przechowuje ją w warunkach niezgodnych z wymaganiami określonymi w art. 25 ust. 5, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Art. 36j. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 36a–36h, nakłada, w drodze decyzji, właściwy organ prowadzący postępowanie.

2. Karę pieniężną, o której mowa w art. 36i, nakłada, w drodze decyzji, właściwy organ prowadzący postępowanie.

3. Ustalając wysokość kar pieniężnych, właściwy organ uwzględnia w szczególności stopień, okoliczności naruszenia przepisów ustawy, liczbę

wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku krajowym niezgodnych z wymaganiami ustawy, uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także współpracę z właściwym organem prowadzącym postępowanie, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

4. Właściwy organ odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli producent, importer lub sprzedawca podlegający karze przedstawił dowody potwierdzające wykonanie postanowień, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 i art. 31 ust. 1 pkt 1.

Art. 36k. 1. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy organu, który ją nałożył.

3. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli od dnia popełnienia czynu, o którym mowa w art. 36c–36i, upłynęły 3 lata, licząc od końca roku, w którym czyn został popełniony.

4. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary.

5. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

6. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.⁴⁾).

7. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 37–39. (pominięte)

Art. 40. Wyroby budowlane dopuszczone do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie na podstawie przepisów dotychczasowych i na

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72, 694, 802 i 1005.

zasadach w tych przepisach określonych nadają się do stosowania, w rozumieniu niniejszej ustawy, przy wykonywaniu robót budowlanych.

Art. 41. (pominięty)

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej⁵⁾.

⁵⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.

Załączniki do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r.

Załącznik nr 1

WZÓR ZNAKU BUDOWLANEGO

WYRÓB REGIONALNY

WOJEWÓDZTWO

Objaśnienia:

1. Znak jest zbudowany na proporcjach zbliżonych do kwadratu z przesuniętym lewym bokiem.
2. W kwadrat jest wpisana litera B wykreślona w perspektywie równoległej.
3. Wysokość znaku budowlanego (wymiar a) nie może być mniejsza niż 10 mm.
4. Przy zmniejszaniu lub powiększaniu wzoru znaku budowlanego należy zachować jego proporcje.
5. Ramka z nazwą „WYRÓB REGIONALNY WOJEWÓDZTWO” stosowana wyłącznie w przypadku oznakowania wyrobu budowlanego, o którym mowa w art. 8 ust. 2. W miejsce kropek należy wpisać nazwę województwa, w którym wyrób budowlany został wytworzony.

Załącznik nr 2
(uchylony)